

عنوان مقاله:

اثر بخشی لمس بر کاهش افسردگی کودکان

محل انتشار:

مجله روش ها و مدل های روان شناختی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا صفری - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

وحید صادقی فیروزآبادی - استادیار روان شناسی دانشگاه شهید بهشتی

حسن بنی اسدی شهر بابک - استادیار دانشگاه شهید باهنر، گروه روان شناسی، کرمان

سعید ایمانی - استادیار روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی

مهديه دلاوری - کارشناسی ارشد روان شناسی دانشگاه آزاد زرند کرمان

خلاصه مقاله:

چکیده هدف پژوهش حاضر، بررسی تاثیر لمس بر افسردگی کودکان است. بدین منظور، تعداد ۲۰ دختر و ۲۰ پسر ۷-۱۲ ساله با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای از ۲۰ مرکز تحت پوشش سازمان بهزیستی شهرستان کرمان انتخاب شدند. روش پژوهش از نوع شبه تجربی (پیش آزمون-پس آزمون) می باشد که پس از انتخاب آزمودنیها، مقیاس افسردگی کودکان فرم والدین (CDS-P) ساخته شده توسط لانگ و تیشه (۱۹۸۷) اجرا شد و کودکانی که نمره آنان در آزمون بالاتر از ۱۷۵ بود، انتخاب شدند. سپس، مداخله لمس (نوازش کردن، دست کشیدن، غلغلک دادن، در آغوش گرفتن، بوسیدن و آراستن) توسط مربیان هر روز به مدت ۶۰ دقیقه بر روی کودکان انجام شد. پس از ۱۰ هفته، مجدداً آزمون افسردگی کودکان (CDS-P) اجرا شد. نتایج آزمون t نشان داده که لمس بر کاهش افسردگی کودکان و در خرده مقیاسهای آزمون به غیر از خرده مقیاس لذت و خوشی متفرقه، اثر معنی دار دارد. علاوه بر این، نتایج تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر نشان داد که اثر متقابل لمس و مدت نگهداری بر کاهش افسردگی، معنی دار است. با توجه به نتایج بدست آمده پیشنهاد می شود، در درمان و کاهش افسردگی کودکان از روش لمس استفاده شود.

کلمات کلیدی:

لمس، افسردگی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1913816>

